

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

c. 9. Statutum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

abiuratione constiterat, vel nunc; constat, si post illam hareticos receperit, deducat, uisitet, siue a societ, aut dona vel munera eis donet, vel mittat seu fauorem eis impendat, qui exulari non possit etiam sine adoratione (ut verbis vestris utamur) merito debet iudicari relapsus, cum illum ex approbata & prius erroris consequentia, non sit dubium id fecisse.

Testis in causa heresis, falsum deponens, licet per iurus sit, probat dicendo contrarium: dum tamen ex indicij consuetudine non corruptionem, sed veritatem continere. hoc dicit.

† Eym. 3. pa. q. 65. & seq.

Licet vero periurum testimonio, etiam post penitentiam repellatur: si tamen ijs, qui coram Inquisitoribus iurantes, tam de se, quam de alijs super factis heresis dicere veritatem, eam celando decierent, & postmodum velint corrigere dictum suum, contra se ac alios suos complices deponendo: cum crimine huiusmodi sit exceptum, si ex manifestis indicij apparuerit, tales non animi leuitate, aut odij fomite, seu corruptione peccunie, sed zelo fidei orthodoxa dictum suum velle corrigere ac modo (que prius tacuerant) reuelare in fauore fidei (nisi aliud obstat) stari debet tam contra se quam contra reliquos attestacionibus eorundem.

Inquisitores super heresi deputati, non se intromittant de diuinationibus vel sortilegijs non sapientibus heresim manifestam. hoc dicit. Domi.

† De hac materia copiose Eym. 2. pa. q. 42. & 43.

Sane cum negotium fidei (quod summè priuilegiatum existit) per occupationes alias non debeat impediri: pestis Inquisitores hereticæ a sede Apostolica deputati, de diuinationibus, aut sortilegijs (nisi heresim saperet manifestam) intromittere se non debent, nec punire talia exercentes, sed eos relinquere suis iudicibus puniendos.

Inquisitores heresis, de questionibus vsurarum se intromittere non possunt. hoc dicit.

† Vide infra referentiu. Verba III. Cōsuetus, ver. in quo queitur & reper. ver. vsura. §. circa istam.

De questionibus præterea vsurarum motis, etiam contra illos, quibus restitutionem vsurarum in penitentia pro heresis crimine iniunxerunt, ac illi se, & sua ad hoc faciendum in iudicio Ecclesiæ obligauerunt, intromittere se non possunt: ne per causas huiusmodi offendiculum negotio fidei præparetur.

Inquisitores possunt compellere heredes fautorum hereticorum (qui tamen heretici non erant) ad implendam penitentiam iniustam, in bonis temporalibus: scilicet si mortui sint, antequam fuerit penitentia iniuncta. hoc dicit. Domi.

† Eym. 3. pa. q. 120. Zich. de heret. ca. 38. nu. 5. 6. 7.

Si uero pro ijs, quæ in heresi receptando vel defendendo hereticos, seu eis fauendo, non tam è existens hereticus, quis commiserit, sub obligatione bonorum suorum Inquisitoribus se adstrinxit ad recipiendam ab eis penitentiam, & complendam: & ea licet iniuncta, non tamen peracta decessit, si per huiusmodi penitentiam onus impositum fuerit proficiens ad salutem, in bonis eius temporalibus exequendum: ad complementum ipsius per inquisitores cogi debent heredes vel alij, ad quos cum suo onere bona huiusmodi uenerunt. Porro si propter huiusmodi hereticorum receptationem, defensionem, seu fauorem, quis ad faciendam penitentiam, quam Inquisi-

tores ipsi iniungere uellent, bona sua obligauerit eisdem: & antequam ei penitentia iniungeretur decessit: eius hereditibus non est satisfactio pro extincto tam crimine iniungenda.

Post mortem heretici, declarari potest eum hereticum fuisse ad finem bona eius confiscandi. Domi.

In eorum casu, quo heredes ad successionem non debent ob heresim sui auctoris admitti: non obstante, quod auctore ipso uiuente, hoc non fuerit (interueniente ipsius morte) per sententiam declaratum: ad confiscacionem bonorum post mortem eiusdem nihilominus procedatur.

Clerici instruendos testes, ne Inquisitores ueritatem inuestigant, puniri possunt per eos, & religiosi grauius puniuntur. hoc dicit. Domi.

Sacerdotes in super & alij clerici, qui negotium Inquisitionis instruendo citatos hereticos, uel eorum credentes, de celanda ueritate, uel dicenda falsitate, seu eos indebitè liberando, inuenti fuerint impedire: (cum non sit dubium, eos ipsa facere in fauorem hereticæ prauitatis) per inquisitores a talibus compesci possunt, & pena debita castigari, tam per captionem personarum, quam alias, prout eum ipsa exegerit delinquentis. Keligio si etiam sunt immurationis pena uel alia grauius puniendi quam sæculares: si inuenti fuerint in heresi, uel consimilibus deliquisse.

Urbanus. IIII.

Non ualent statuta, per que Inquisitoris heresis officium impeditur, uel retardatur.

C A P. I X.

STATUTUM civitatis, castri, uille uel alterius loci, per quod negotium Inquisitionis hereticæ prauitatis directe uel indirecte (ne in eo libere procedi ualeat) cōtingerit impediri, uel quomodolibet retardari, nullius extiterit firmitatis, ipsiusque ciuitatis, uel loci dominum potestatem, capitaneum, cōsules, uel rectores per quem uel quos, eadem ciuitas seu locus regitur, quocunq; nomine censentur, ad statutum huiusmodi loci decessano, uel eius vicario, aut Inquisitori, seu Inquisitoribus, labis præfata, sine moræ dispendio exhibendus: & si tale inuentum fuerit, reuocandum omnino, uel saltem eatenus moderandum quod per illud Inquisitionis processus non impediatur, uel aliquatenus retardentur, per censuram Ecclesiasticam decernimus compellendos.

Clemens IIII. Inquisitoribus hereticæ prauitatis.

Officium Inquisitoris heresis, morte concedentis non expirat, etiam quo ad negotia prius non cepta, uel exorta. hoc dicit.

C A P. X.

NE aliqui dubitatione sollicita excitantes, indubiu reuocet, an officium Inquisitionis hereticæ prauitatis, sollicitudini uestræ intra

† Eym. 3. pa. q. 120. Zich. de heret. ca. 38. nu. 5. 6. 7.

† Vide reuocatum processum Inquisitionis hereticæ prauitatis. In delictis magnis causis procedentibus.

† Eym. 3. pa. q. 120. Zich. de heret. ca. 38. nu. 5. 6. 7.

† Vide reuocatum processum Inquisitionis hereticæ prauitatis.

† Eym. 3. pa. q. 120. Zich. de heret. ca. 38. nu. 5. 6. 7.